

Το μυστήριο του ιερού Ευχελαίου

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Εφόδιον Ορθοδοξίας

Βασική Δογματική Διδασκαλία

Του Πρωτοπρ. Αντωνίου Γ. Αλεβιζόπουλου Δρ. Θεολογίας Δρ. Φιλοσοφίας

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20ο. Το μυστήριο του ιερού Ευχελαίου

1. Η σύστασις του ιερού μυστηρίου

Εκείνο το οποίον επροξένησεν ιδιαίτεράν εντύπωσιν εις τους Ιουδαίους από την ζωήν του Χριστού, ήτο η εξουσία επάνω εις τα πονηρά πνεύματα και η δύναμις Του να θεραπεύη όλας τας ασθενείας.

Ακόμη, όμως, εκπληκτικώτερον είναι το γεγονός ότι ο Χριστός μετέδωσεν αυτήν την εξουσίαν και εις τους Αποστόλους: «Και αφού προσεκάλεσε τους δώδεκα μαθητάς του, τους έδωσεν εξουσίαν επάνω εις τα ακάθαρτα πνεύματα, να τα βγάξουν και να θεραπεύουν κάθε ασθένειαν και κάθε αδυναμίαν» (Ματθαίος 10,1). Και όταν εκείνοι επέστρεψαν, πλήρεις ενθουσιασμού, είπον εις τον Χριστόν: «Κύριε ακόμη και τα δαιμόνια μας υποτάσσονται εις το όνομα σου» (Λουκάς 10,17).

Ο ευαγγελιστής Μάρκος αναφέρει, επίσης, ότι οι Απόστολοι εκήρυττον εις τους ανθρώπους μετάνοιαν και προσθέτει ότι «εξέβαλλον πολλά δαιμόνια, ήλειφον

πολλούς άρρωστους με λάδι και τους εθεράπευον» (Μάρκος 6,13).

Όμως, η ιαματική αυτή δύναμις έμεινε, κατά την επιθυμίαν του Κυρίου, ως προνόμιον της Εκκλησίας, εις την οποίαν ο Κύριος είναι παρών.

Ο Απόστολος Ιάκωβος λέγει χαρακτηριστικώς, ότι αν κάποιος από τους Χριστιανούς ασθενή, τότε, «ας προσκαλέση τους πρεσβυτέρους της Εκκλησίας και ας προσευχηθούν επάνω του, αφού τον αλείψουν με λάδι εις το όνομα του Κυρίου και η προσευχή η οποία έγινε με πίστιν, θα θεραπεύση τον ασθενή» (Ιάκωβος 5,13-15).

Είναι αυτονόητον, ότι η ιαματική αυτή ενέργεια δεν αποτελεί πράξιν μαγικήν, διότι γίνεται με πίστιν και προσευχήν και ενεργείται «εις το όνομα του Κυρίου» (ιδέ και Πράξεις 3,6. 16. 4,10. 9,34).

2. Σχέσις του ευχελαίου προς την εξομολόγησιν

Το ιερόν μυστήριο του ευχελαίου δεν αναφέρεται μόνον εις την θεραπείαν του σώματος, αλλά και εις την ψυχικήν θεραπείαν. «Ο Κύριος θα τον σηκώση και αν έχη διαπράξει αμαρτίας θα του συγχωρεθούν», προσθέτει χαρακτηριστικούς ο Απόστολος (Ιάκωβος 5,14).

Τούτο, όμως, δεν σημαίνει ότι ημπορούμε να αντικαταστήσωμεν με αυτό το ιερόν μυστήριο της εξομολογήσεως. Με το ιερόν ευχέλαιον λαμβάνομεν πνευματικήν ενίσχυσιν και συγχωρούνται, καθώς αναφέρουν μερικοί πατέρες της Εκκλησίας μας, αι αμαρτίαι τας οποίας έχομεν λησμονήσει και τας οποίας συνεπώς, δεν δυνάμεθα να εξομολογηθώμεν. Όμως, η πρωταρχική σημασία του ευχελαίου είναι η προσευχή δια την υγείαν του σώματος. Δια τον λόγον αυτόν η Εκκλησία μας συνδέει τα δύο αυτά ιερά μυστήρια και προτρέπει εκείνους, χάριν των οποίων τελείται το ευχέλαιον, να εξομολογηθούν.

3. Μυστήριο αγάπης και στοργής της Εκκλησίας

Είναι χαρακτηριστικόν ότι το ιερόν ευχέλαιον εις την Ορθόδοξον Εκκλησίαν τελείται κανονικώς από επτά Ιερείς. Από ένα συμβολικόν, δηλαδή, αριθμόν, ο οποίος σημαίνει την πληρότητα, χωρίς με τούτο, βεβαίως, να αποκλείεται η τέλεσις και από ολιγωτέρους η και από ένα ιερέα. Αλλά δεν είναι μόνον οι Ιερείς επτά. Είναι και αι ευχαί επτά, και τα ευαγγελικά αναγνώσματα και αι Αποστολικάί περικοπαί.

Η πληρότης αυτή του αριθμού επτά σημαίνει ότι το άγιον ευχέλαιον εκφράζει και φανερώνει την αγάπην και την στοργήν ολοκλήρου της Εκκλησίας δια το άρρωστον σωματικώς η και ψυχικώς, μέλος της. Ολόκληρος η ενορία, εις την οποίαν ανήκει ο ασθενής, εκπροσωπείται από τους πρεσβυτέρους και ενώνει τας προσευχάς της και την αγάπην της δι' αυτόν. Ως μέλος της Εκκλησίας όπου είναι, πρέπει να αισθανθή την παρουσίαν και την στοργήν των λοιπών μελών. Τούτο το έχει ιδιαιτέρως ανάγκην εις τας δύσκολους στιγμάς της αρρώστειας και της μοναξιάς, εμπρός εις τον κίνδυνον του σωματικού θανάτου.

Η Εκκλησία εύχεται, κατά το ιερόν τούτο μυστήριον, την πλήρη ίασιν και την ολοκληρωτικήν θεραπείαν του ασθενούντος μέλους της, δια να αποδοθή και πάλιν εις Αυτήν «σώος και ολόκληρος» και να δύναται να «ευαρεστή και να πράττη» το θέλημα του Θεού.

«Το στόμα του γέμισε το με τον ιδικόν σου αίνον», λέγει χαρακτηριστικούς μία άλλη ευχή, «άνοιξε τα χείλη του δια να δοξολογήσουν το όνομα Σου άπλωσε τα χέρια του δια να εκτελούν τας εντολάς Σου- κατεύθυνε τα πόδια του εις τον δρόμον του ευαγγελίου Σου, ασφάλισε καλώς με την χάριν Σου την διάνοιαν και όλα τα μέλη του σώματος του».

Και όταν αλείφεται εις όλα τα μέλη με το άγιον έλαιον, ο ιερεύς εύχεται:

«Πάτερ άγιε, ιατρέ των ψυχών και των σωμάτων, Συ ο οποίος έστειλες τον μονογενή Σου Υιόν, τον Κύριόν μας Ιησούν Χριστόν όστις θεραπεύει κάθε νόσον και λυτρώνει από τον θάνατον, θεράπευσε και τον δούλόν Σου τούτον.... . . , διότι Συ είσαι η πηγή των ίάσεων... ».

Αυτήν, λοιπόν, την χάριν ζητεί η Εκκλησία δια πλήρη θεραπείαν, σωματικήν και ψυχικήν. Το αποτέλεσμα της δεήσεως δεν ανήκει εις την Εκκλησίαν, αλλά εις την αγάπην του Θεού. Όμως, η αγάπη αυτή δεν εκφράζεται πάντοτε συμφώνως προς την υποκειμενικήν σκέψιν και την περιορισμένην βούλησιν του ανθρώπου.

http://www.oodegr.com/oode/biblia/alavizop_dogma_1/20.htm

Πηγή: <http://www.hristospanagia.gr/?p=16119>